

Z A K O N

O IZMENAMA I DOPUNAMA CARINSKOG ZAKONA

Član 1.

U Carinskom zakonu („Službeni glasnik RS”, br. 18/10 i 111/12), u članu 4. stav 3. reči: „Direktor Uprave carina (u daljem tekstu: direktor)” zamenjuju se rečima: „Carinski organ”, a reči: „Upravi carina” zamenjuju se rečima: „tom organu”.

Član 2.

U članu 5. stav 1. tačka 17) reč: „uvozna” zamenjuje se rečju: „ulazna”, a reč: „izvozna” zamenjuje se rečju: „izlazna”.

Član 3.

Posle člana 47. dodaje se naziv člana i član 47a, koji glase:

„Utvrđivanje carinske vrednosti nosača podataka

Član 47a

Carinska vrednost nosača podataka koji sadrže podatke ili programska uputstva za upotrebu opreme za obradu podataka (u daljem tekstu: programska podrška) ne obuhvata cenu ili vrednost programske podrške, ako je ta vrednost ili cena iskazana odvojeno od vrednosti nosača podataka.

Programskom podrškom iz stava 1. ovog člana ne smatraju se integrisana kola, poluprovodnici i slični uređaji ili proizvodi koji sadrže takva kola ili uređaje.

Podacima i programskim uputstvima iz stava 1. ovog člana ne smatraju se zvučni, kinematografski ili video snimci ili uputstva.”

Član 4.

Naziv člana 59. i član 59. menjaju se i glase:

„Unošenje robe u carinsko područje

Član 59.

Roba koja se unosi u carinsko područje Republike Srbije mora biti obuhvaćena sažetom deklaracijom, osim robe koja se bez zaustavljanja prevozi kroz vazdušni prostor Republike Srbije.

Ministar propisuje obrazac sažete deklaracije, koja mora da sadrži podatke koji su neophodni za obavljanje analize rizika i odgovarajuću primenu carinske kontrole, pre svega za potrebe bezbednosti i zaštite, uz primenu, gde je to moguće, međunarodnih standarda i poslovne prakse.

Sažeta deklaracija se podnosi ulaznom carinskom organu, koji može odobriti da se sažeta deklaracija podnese drugom carinskom organu, pod uslovom da mu taj drugi carinski organ odmah, elektronskim putem, prosledi ili učini dostupnim sve neophodne podatke.

Carinski organ može prihvatiti da se umesto sažete deklaracije podnese obaveštenje privrednog subjekta i omogući pristup podacima neophodnim za sažetu deklaraciju u kompjuterskom sistemu tog subjekta.

Sažeta deklaracija podnosi se ili stavlja na raspolaganje nadležnom carinskom organu, pre nego što se roba unese u carinsko područje Republike Srbije, osim ako ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona nije drugačije propisano.

Vlada, u izuzetnim slučajevima i za pojedine vrste prometa robe i transporta, određene privredne subjekte, a imajući u vidu i međunarodne sporazume koji predviđaju posebne sigurnosne postupke, propisuje:

1) bliže uslove pod kojima se zahteva podnošenje sažete deklaracije i određuje carinski organ koji može prihvatiti sažetu deklaraciju;

2) rok za podnošenje sažete deklaracije;

3) uslove u pogledu izuzeća i izmenu roka iz tačke 2) ovog stava;

4) uslove pod kojima se može odustati od zahteva za podnošenje sažete deklaracije, odnosno uslove pod kojima se taj zahtev može izmeniti.”

Član 5.

U nazivima čl. 60. i 61. i čl. 60. i 61. reč: „prethodna” u određenom padežu zamenjuje se rečju: „sažeta” u odgovarajućem padežu.

Član 6.

Posle člana 61. dodaje se naziv člana i član 61a, koji glase:

„Postupanje u izuzetnim slučajevima

Član 61a

Carinski organ može odustati od zahteva za podnošenjem sažete deklaracije za robu za koju je deklaracija podneta pre isteka roka iz člana 59. st. 5. ili 6. ovog zakona, ako deklaracija sadrži najmanje one podatke koji se zahtevaju za sažetu deklaraciju i, dok se deklaracija ne prihvati u skladu s članom 88. ovog zakona, ona ima status sažete deklaracije.

Carinski organ može dozvoliti da se deklaracija podnese uvoznom carinskom organu, pod uslovom da taj carinski organ odmah, elektronskim putem, ulaznom carinskom organu prosledi ili učini dostupnim sve neophodne podatke.

Ako deklaracija nije podneta elektronskom razmenom podataka, carinski organ mora primeniti isti nivo upravljanja rizikom, kao i za deklaracije koje se podnose elektronskom razmenom podataka.”

Član 7.

U članu 65. stav 2. reči: „ prethodnoj deklaraciji” zamenjuju se rečima: „deklaraciji prethodno”.

Član 8.

U Delu trećem, u nazivu Glave III reči: „Sažeta deklaracija i”, nazivi iznad čl. 68, 69. i 70. i čl. 68, 69. i 70. brišu se.

Član 9.

U članu 86. stav 1. tačka 2) reči: „direktor Uprave carina” zamenjuju se rečima: „carinski organ”.

Član 10.

U članu 210. stav 1. menja se i glasi:

„Za robu koja napušta carinsko područje Republike Srbije, osim robe koja se bez zaustavljanja prevozi kroz vazdušni prostor Republike Srbije, mora biti podneta deklaracija ili, ako se ne zahteva deklaracija - sažeta deklaracija.”

U stavu 2. posle reči: „Vlada” dodaju se zapeta i reči: „u izuzetnim slučajevima i za pojedine vrste prometa robe i transporta, određene privredne subjekte, a imajući u vidu i međunarodne sporazume koji predviđaju posebne sigurnosne postupke.”.

U tački 1) reč: „izlaznom” zamenjuje se rečju: „izvoznom”, a u tački 4) posle reči: „sažeta deklaracija” zapeta se zamenjuje tačkom, a reči: „u skladu sa posebnim uslovima ili za određene vrste prometa robe, oblike transporta, za određene ekonomske operatore ili ako međunarodni ugovori zahtevaju posebne oblike obezbeđenja” brišu se.

Član 11.

U članu 211. stav 1. reč: „izlaznom” zamenjuje se rečju: „izvoznom”.

Stav 4. menja se i glasi:

„Ako deklaracija nije podneta elektronskom razmenom podataka, carinski organ mora primeniti isti nivo upravljanja rizikom, kao i za deklaraciju koja se podnosi elektronskom razmenom podataka.”

Član 12.

U članu 212. stav 2. reč: „pojedivosti” zamenjuje se rečju: „podatke”.

Stav 3. menja se i glasi:

„Carinski organ može prihvatiti da se umesto sažete deklaracije podnese obaveštenje privrednog subjekta i omogući pristup podacima neophodnim za sažetu deklaraciju u kompjuterskom sistemu tog subjekta.”

Član 13.

U članu 213. stav 2. menja se i glasi:

„Sažeta deklaracija podnosi se elektronskim putem, a komercijalni, lučki i transportni dokumenti mogu da se koriste ako sadrže neophodne podatke. Carinski organ može, u izuzetnim slučajevima, da prihvati sažetu deklaraciju u pismenoj formi, ako je moguće primeniti isti nivo upravljanja rizikom koji se primenjuje na sažete deklaracije koje se podnose elektronskom razmenom podataka i ako se takvi podaci mogu razmenjivati sa drugim carinarnicama.”

U stavu 3. tačka 1) reč: „prenosi” zamenjuje se rečju: „iznosi”.

Tačka 2) menja se i glasi:

„2) lice koje nadležnom carinskom organu prijavi ili može da prijavi robu koja se iznosi, ili”.

U tački 3) reč: „predstavnik” zamenjuje se rečju: „zastupnik”.

U stavu 4. posle reči: „odobri” dodaju se reči: „izmenu ili”, a posle reči: „Dopuna” dodaju se zapeta i reči: „odnosno izmena”.

U tački 1) posle zapete dodaje se reč: „ili”.

Tačka 2) menja se i glasi:

„2) utvrdio da su podaci čija se izmena traži netačni, ili”.

Član 14.

U članu 229. stav 1. reč: „bankarskom” briše se.

Član 15.

U nazivu člana 231. reči: „Bankarska garancija” zamenjuju se rečju: „Garancija”.

U članu 231. stav 1. reči: „Banka garant” zamenjuju se rečju: „Garant”.

Stav 2. menja se i glasi:

„Garant mora biti lice sa prebivalištem, odnosno sedištem u Republici Srbiji, a predložena garancija prihvatljiva po oceni carinskog organa.”

U stavu 3. reč: „banku” briše se.

Član 16.

U nazivu člana 235. reč: „Prestanak” zamenjuje se rečju: „Razduživanje”.

U članu 235. stav 1. menja se i glasi:

„Obezbeđenje za naplatu carinskog duga se ne razdužuje sve dok se carinski dug ne ugasi ili dok ne nastupe okolnosti zbog kojih carinski dug više ne može nastati. Posle gašenja carinskog duga, odnosno pošto nastupe okolnosti zbog kojih carinski dug više ne može da nastane, obezbeđenje za naplatu carinskog duga se razdužuje bez odlaganja.”

U stavu 2. reč: „naplaćen” zamenjuje se rečju: „ugašen”, reč: „vraća” zamenjuje se rečju: „razdužuje”, a reč: „vraćanje” zamenjuje se rečju: „razduživanje”.

Član 17.

U članu 240. stav 1. posle reči: „uvozu” dodaju se zapeta i reči: „u slučajevima koji nisu navedeni u članu 239. ovog zakona,”.

U tački 1) reč: „drugog” briše se.

U stavu 2. reči: „tačke 1. ovog stava” zamenjuju se rečima: „stava 1. ovog člana”.

Član 18.

U članu 292. stav 1. reč: „lice” zamenjuje se rečima: „pravno lice, preduzetnik i fizičko lice”.

U stavu 2. broj: „5.000” zamenjuje se brojem: „15.000”, a broj: „25.000” brojem: „150.000”.

Član 19.

U članu 293. stav 1. reč: „lice” zamenjuje se rečima: „pravno lice, preduzetnik i fizičko lice”.

U stavu 2. broj: „5.000” zamenjuje se brojem: „15.000”, a broj: „25.000” brojem: „150.000”.

Član 20.

U članu 294. stav 1. broj: „10.000” zamenjuje se brojem: „50.000”, reč: „lice”, zamenjuje se rečima: „pravno lice”, a tačka 12) briše se.

Stav 2. menja se i glasi:

„Novčanom kaznom u iznosu od 10.000 dinara do 300.000 dinara kazniće se preduzetnik za prekršaj iz stava 1. ovog člana.”

Posle stava 2. dodaje se stav 3, koji glasi:

„Novčanom kaznom u iznosu od 10.000 dinara do 100.000 dinara kazniće se fizičko lice i odgovorno lice u pravnom licu, za prekršaj iz stava 1. ovog člana.”

Član 21.

U članu 295. stav 1. reči: „5.000 dinara do 500.000 dinara kazniće se lice” zamenjuju se rečima: „100.000 dinara kazniće se pravno lice”.

U tački 3) broj: „68” zamenjuje se brojem: „59”.

Posle tačke 7) dodaje se tačka 7a), koja glasi:

„7a) ne završi tranzitni postupak i ne preda robu carinskom organu odredišta u neizmenjenom obliku ili ne preda robu u za to propisanom roku, ili ne poštuje ostale mere koje preduzme carinski organ da bi obezbedio identitet robe (čl. 119. i 121);”

Stav 2. menja se i glasi:

„Novčanom kaznom u iznosu od 50.000 dinara kazniće se preduzetnik za prekršaj iz stava 1. ovog člana.”

Posle stava 2. dodaje se stav 3, koji glasi:

„Novčanom kaznom u iznosu od 10.000 dinara kazniće se fizičko lice i odgovorno lice u pravnom licu, za prekršaj iz stava 1. ovog člana.”

Član 22.

Naziv člana 296. briše se, a član 296. menja se i glasi:

„Član 296.

Novčanom kaznom u iznosu od 40.000 dinara kazniće se pravno lice, koje izvrši prekršaj iz čl. 294. i 295. ovog zakona, pod uslovom da carinska vrednost robe koja je predmet prekršaja ne prelazi iznos od 1.000 evra, u dinarskoj protivvrednosti, preračunato u skladu sa članom 54. ovog zakona.

Novčanom kaznom u iznosu od 20.000 dinara kazniće se preduzetnik za prekršaj iz stava 1. ovog člana.

Novčanom kaznom u iznosu od 10.000 dinara kazniće se fizičko lice i odgovorno lice u pravnom licu, koje izvrši prekršaj iz člana 294. ovog zakona, pod uslovom da carinska vrednost robe koja je predmet prekršaja ne prelazi iznos od 1.000 evra, u dinarskoj protivvrednosti, preračunato u skladu sa članom 54. ovog zakona.”

Član 23.

Naziv člana 297. i član 297. menjaju se i glase:

„Odgovornost drugog lica

Član 297.

Pravno lice, preduzetnik, fizičko lice i odgovorno lice u pravnom licu koje kupuje, prodaje, rasprodaje, prima kao poklon, sakriva, preuzima radi smeštaja u odgovarajući smeštajni prostor ili prevozi, čuva, koristi ili po bilo kom osnovu stiče robu, za koju zna ili za koju je imajući u vidu date okolnosti morao znati da je predmet prekršaja prema čl. 292. do 295. ovog zakona, svako od njih kazniće se kaznom propisanom za taj prekršaj.”

Član 24.

Naziv člana 300. i član 300. brišu se.

Član 25.

U Delu desetom, naziv: „IV Organi za vođenje prekršajnog postupka” briše se.

Član 26.

Naziv člana 302. i član 302. menjaju se i glase:

„Nadležnost organa

Član 302.

Carinski organ izdaje prekršajni nalog za prekršaje za koje je propisana novčana kazna u fiksnom iznosu u skladu sa odredbama zakona koji uređuje prekršaje.

Za prekršaje za koje se ne izdaje prekršajni nalog, carinski organ podnosi zahtev za pokretanje prekršajnog postupka.”

Član 27.

Naziv člana 303. i član 303. menjaju se i glase:

„Hitnost

Član 303.

Ako je učinilac prekršaja lice čije je boravište van carinskog područja Republike Srbije, a ispunjeni su svi uslovi za izdavanje prekršajnog naloga, prekršajni nalog se mora izdati u roku od 48 sati.”

Član 28.

Naziv člana 304. i član 304. brišu se.

Član 29.

Član 305. menja se i glasi:

„Član 305.

Prekršajni postupak ne može se pokrenuti ako protekne tri godine od dana kada je prekršaj učinjen.

Postupak za izdavanje prekršajnog naloga ne može se pokrenuti niti voditi ako protekne tri godine od dana kada je prekršaj učinjen.

Zastarevanje se prekida svakom radnjom nadležnog organa koja se preuzima radi izdavanja prekršajnog naloga.

Zastarevanje počinje ponovo da teče posle svakog prekida, ali apsolutna zastarelost nastaje u svakom slučaju po isteku roka od šest godina od dana kada je prekršaj učinjen.”

Završna odredba

Član 30.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.